TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Tullikysymys, imperialismi ja elintarpeiden hinnat

Vasta toimeensa astuneen hallituksen ja uuden kongressin tehtäväksi suunnitellaan tulli-taksan uudestijärjestelyä. Tarkoituksena on "avustaa amerikalaisia maanviljelijöitä" elintarpeiden tullin kohottamisen kautta.

Republikanipuolue yrittää vielä kerran järjestää "maan ja taivaan" asiat tullilainsäädännön kautta. Tullien korottaminen pidetään kuin jonkunlaisena taikasanana, joka kykenee pelastamaan alhaisista hinnoista kärsivät maanviljelijät, elintarpeiden tuottajat, ja asettamaan heidät "kykeneviksi kestämään ulkomaalaista kilpailua". Tullilainsäädännön uudelleen rekuleeraamisen kautta uskotellaan myöskin voitavan liittää kuluttajat ja tuottajat läheisempään yhteistoimintaan "Amerikan teollisen elämän ja maanviljelyksen yhteiseksi hyödyksi".

Kaikki tämä on vanhan kiusallisen unen kertomisen arvoista. Amerika ei ole siinä asemassa, että suojelustariffi tuotanto-oloihin ja elintarpeiden hintoihin vaikuttaisi mullistavasti mihinkään suuntaan. Se ei ole mahdollista vaikka katseltaisiin kysymystä jo yleisesti vanhettuneen manchesterilaiskannan perusteella. Vapaan kilpailun kultaiset ajat ovat olleet ja menneet. Tullilainsäädännön vaikutukset ovat mitättömiä siihen verraten mitä sellaiset saattoivat vaikuttaa kaksikymmentä vuotta sitten. Koko tullikysymys on kansallisessa ja kansainvälisessä politiikassa joutunut toisarvoiseen asemaan. Tullilainsäädännöllä politikoiminen kuuluu olemukseltaan teollisuuskapitalistien valtakauteen, ei finanssikapitalismin eikä maailman imperialistisen politiikan aikaan. Tästä syystä republikaanien politiikka on kuten kuten unen kertomista.

Mutta vielä toisessa käytännöllisemmässä suhteessa on huomattava tämän politiikan lapsellisuus. Yhdysvalloista viedään suunnattomasti enemmän ruokatarpeita ulkomaille kuin mitä muista maista tuodaan tähän maahan. Kauppatoimiston tilastot osottavat, että viime vuonna vietiin maasta 218 miljoonaa bush. vehnää ja tuotiin sen sijaan 35 milj. bush. Maissia vietiin 17 milj. bush. ja tuotiin 7 milj. bush. Maailman puuvillatuotannosta on noin kaksikolmasosaa Yhdysvaltain hallussa. Viime vuonna vietiin maasta 414 milj. paunaa kannutettua maitoa, 2 milj. tynnyriä tuoreita ja 8 milj. paunaa kuivattuja omenia. Kaikkia muita ruokatarpeita vietiin maasta suunnattomasti, mutta tuonti sen sijaan rajottui varsin vähäiseen. Kun näiden seikkojen valossa tarkastelee tuontitavaroille kohotettavan tullin vaikutusta, niin huomaa sen merkityksettömyyden. Maan pitäisi ensinnäkin olla siinä asemassa, että se tuottaisi ulkomailta tavaroita enemmän kuin myisi ulkomaille ja toiseksi sen pitäisi elää maailmassa, jossa hallitsee vapaa kilpailu tämän sanan pikkukapitalistisessa merkityksessä ennen kuin republikaanien esittämillä suunnitteluilla olisi mitään merkitystä.

Mutta ei tässä vielä kaikki. Huomautimme jo siitä, että imperialistinen kapitalismin vaihe on tuottanut tässä suhteessa moniaita uusia tekijöitä esille. Lähtekäämme alusta.

Kaikki porvarilliset taloustieteilijät ovat hyvin halukkaat sanomaan meille, että syy miksi elinkustannukset ovat korkeat, on se, että järjestyneet työläiset vaativat liian suurta palkkaa. Kun he huomaavat, että se selitys ei ole tyydyttävä, niin he sanovat, että me olemme liian ylellisiä, että me elämme liian mukavasti. Muutamat kirkossakävijät sanovat, että syy miksi elantokustannukset ovat niin korkeat, on se, että me emme käy kirkossa. Todellisuudessa ovat mainitut syyt yhtä hullunkuriset kuin ovat ne henkilötkin, jotka tuovat esiin tällaisia syitä. Prof. Jevons, joka oli taloustieteen professorina Englannin eräässä suurimmassa yliopistossa, sanoi kerran, että työttömyys aiheutti auringon pilkut. Mutta sehän on kaikki hölyn pölyä.

Kauppatavaroiden hintain kohoamisen syyt voivat sosialistit selittää yhtä helposti kuin on jonkun asian toteennäyttäminen lapselle.

Mutta ymmärtääkseen miksi tämä asia on niin helposti selitettävissä, on välttämätöntä ymmärtää marxilaista arvoteoriaa.

Kun joku menee ostamaan jotakin, niin hän antaa siitä rahaa. Jos joku tahtoo 2 paunaa lihaa ja hänen on maksettava siitä 60 senttiä, merkitsee se samaa kuin että lihan arvo on 60 senttiä. Mutta kuinka me tämän arvioimme, kuinka voimme sanoa, että 60 senttiä on yhtä paljon kuin 2 paunaa lihaa? Minkä metodin avulla todistamme tämän?

Taasen, sama henkilö menee puotiin ja pyytää saada 2 yardia pellavakangasta, taikka 5 leipäkakkua. Voipihan myöskin sattua että hän haluaa 5 saippuakankea. Hänelle sanotaan, että hinta, jolla hän voi saada pellavakankaan palasen, leivän ja saippuan, on taasen 60 senttiä.

Siis, koska 2 paunaa lihaa maksaa 60 senttiä ja koska 2 yardia pellakangasta maksaa 60 senttiä, koska 5 leipääkkua maksaa 60 senttiä ja koska 5 saippuakankea maksaa saman verran, niin täytyvät nämä tavarat sisältää jotakin, joka tekee sen, että näiden jokaisen tavaran hinta on sama. Mitä se sitten on?

Se on tavaroiden arvo, joka määritellään tavaroiden tuottamiseen kulutetun työvoiman perusteella. Elintarpeiden ja kaikkien tavaroiden arvo johtuu yksinomaan siitä, että ne ovat työn tuotteita, että työläiset ovat ne tuottaneet ja valmistaneet.

Vaikka kapitalistisen tuotantotavan lakina on, että tavarat myydään niiden todellisesta arvosta, siitä huolimatta riistäminen laajentuu ja kärjistyy. Riistäminen ei tapahdu vaihdossa vaan on sen peruste tuotannossa. Yliarvo riistetään työvoimatavaran pakkoluovuttamisessa, maksamattoman työn muodossa.

Mutta mitä enemmän riistoon perustuva yhteiskunta laajentaa riistämisen piiriä, sitä monimutkaisemmaksi muodostuvat kaikki riiston seuraukset. Imperialistiselle ajalle on ominaista väkivaltainen politiikka ei ainoastaan valtakysymyksessä mutta myöskin arvolakeihin nähden. Monopolit ja fyysilliseen voimaan perustuvat tekijät astuvat yhä voimakkaammin määräämään kansallista ja kansainvälistä vaihtotoimintaakin. Yksi esimerkki. Northwestern Elevator yhtiön presidentti lausui pari viikkoa sitten, että ulkomaalaiset viljan ostajat ovat kavaltaneet amerikalaisilta maanviljelijöiltä viime seitsemän kuukuden aikana kolme biljoonaa dollaria. Mainittu presidentti näkee tämän syyn ulkomaalaisten ostajien järjestyneisyydessä ja siinä, että vilja myydään komissionien kautta, jotka ovat kiinteässä yhteistoiminnassa. Vapautta vaaditaan siis. Mutta syyt ovat syvemmällä. Viljan hinnan laskeminen johtuu kansallisesta ja kansainvälisestä pulasta. Osaksi se on seurauksena pyrkimyksestä painaa työvoiman arvo alas, mutta enemmän kuitenkin se johtuu yleisestä kapitalismin rappiotilasta. Ennen kaikkea se johtuu europalaisten ostajien maksukyvyttömyydestä. Ja niiden maksukyvyttömyys pakoittaa amerikalaiset monopolit yhä kiihkeämpään toimintaan pakkoluovuttaakseen farmareilta heidän tuotteensa puoli ilmaiseksi, jotta ostossa ja myynnissä käytetyn rahasumman, erotus muodostuisi mahdollisimman suureksi — voittoa merkitseväksi kapitalisteille. Ja farmari joutuu kärsimään. Ei siitä syystä, että hänen tuotteensa ovat sen tai tämän tullitaksan alaiset, mutta siitä syystä, että hän on tuottaja, että hän nimenomaan valmistaa ja tuottaa tavarat.

Kansainvälisen pääoman järjestyneisyys ja sen edustajien kaikki valtiolliset voimakeinot astuvat puolustamaan maanviljelijäin riistämistä siitä syystä, että se kuuluu riistojärjestelmän olemukseen.

Ja siitä johtuu se suunnaton tuottajien rosvoaminen ja elintarpeiden yleinen kallistuminen, mikä on huomattavissa aina kaikkialla. Joskus sattuu, että joku laji elintarpeista kapitalistisen keinottelun keskellä halpenee, laskee hinnoissa hieman siitä, mitä se edellisenä kuukautena oli, mutta silloin on myöskin palkkaoloissa tapahtunut tuntuvaa laskemista. Mutta yleisesti elintarpeiden hinnat kohoavat aina säännöllisesti. — Lopuksi esitämme tässä muutamia valaisevia tilastoja siitä.

Englannin työministeriö on laatinut tilastoja elintarpeiden hintojen kohoamisesta eri maissa sitte v. 1914. Kohoaminen on laskettu prosenteissa. Kohoaminen on tapahtunut seuraavasti:

Englanti, heinäkuuhun mennessä 1915, 32 pros.; heinäk. 1917, 104 pros.; heinäk. 1919, 109 pros.; ja 1920 eli viime vuoden maaliskuuhun mennessä 133 pros. Muissa maissa kohoamisprosentti koskee järjestyksessä samaa aikaa, paitsi viime vuoden kohoaminen on eri ajoilta otettu, kun samanaikaisia tilastoja ei kaikista maista ole vielä saatavissa. Muista maista saamme järjestyksessään seuraavat kohoamisprosentit: Australia, 31, 26, 47 ja viime vuoden tammik.-60 pros.; Canada, 5, 57, 86 ja viime v. tammik. 106 pros.; Intia, 8, 16, 51 ja tammik. 53 pros.; Uusi Seelanti, 12, 27, 44 ja 1920 tammik. 58; Etelä-Afrika, 7, 28, 39 ja 1920 tammik. 77; Belgia heinäk. 1919 267 ja jouluk. 1919, 259; Tanska 28, 66, 112 ja 1920 tammik. 151; Ranska, 23, 84, 188 ja viime vuoden loppup. 201; Hollanti, 42, 110 ja jouluk. 1919, 99; Italia, 37, 106 ja tammik. 1920, 175; Norja, heinäk. 1917, 114, 1919, 180 ja jouluk. 1919, 199; Espanja, 6, 27, 57; Ruotsi, 24, 81, 210 ja tammik. 198; Sveitsi, 19, 73, 150 ja jouluk. 1919, 137; Yhdysvallat, 2, 43, 86 ja tammik. 1920, 93 pros.

Kylmiä numeroita, mutta ne puhuvat katkeraa kieltä. Ne toteavat maailman köyhälistön jatkuvaa kärsimystä ja puutetta. Työläisten palkkoihin verrattuna entisestäänkin kalliit elintarpeet aina vain ovat kohonneet. Palkankorotuksia vastustetaan ja jos työläiset kykenevät niitä pakosta saamaankin niin suhteellisesti pienempiä ne ovat kohoaviin elinkustannuksiin verrattuna. Niin täällä, niin koko maailmassa.

RIKOKSENTEKIJÖITÄ VAIKO SILMÄLLÄPITOA VAILLA OLEVIA?

Tällä otsikolla kirjottaa "Krasnaja Gaseta": Olemme Pietarinpuolen kaupunginosassa sijaitsevan komean yksityistalon suuressa vierassalissa. Pöydän takana on kansan tuomari, professori, pedagoogi ja lääkäri, kasvattajia. Täällä tapahtuu alaikäisten rikoksentekijäin käsittelevän komitean määräaikainen istunto.

Kaikki alaikäiset jotka ovat pidätetyt jostakin tekemästään rikoksesta, lähetetään erityisiin säilytyspaikkoihin, minne he joksikin aikaa jäävät kokeneiden opettajatar-kasvattajien valvonnan alle. Kootaan tietoja heidän entisestä elämästään, vanhempien toimeentulosta, rikosta koskevista asianhaaroista. Sitten kutsutaan saapuville lapsen omaiset ja heidän läsnäollessaan kokoontuu komitea ratkaistakseen "rikoksentekijän" kohtalon.

Perussääntönä on, että asian käsittely ei ole julkinen. Siis juuri ne vaatimukset, joita esitetään tuomioistuimeen nähden, mikä koskee täysikäisiä, pidetään pedagoogisen tieteen opin mukaan erinomaisen vahingollisina lapsille.

Esitetään juttu: 14-vuotias tyttö meni lapsenhoitajaksi, palveli jonkun aikaa ja pyysi sitten tiliä. Hänelle ei annettu rahaa ja kielsivät rangaistuksen uhalla poistumasta talosta. Työtöllä ei tietysti ollut käsitystäkään siitä, että joku voisi väkivaltaisesti häntä pidättää. Sitten otti hän salavihkaa 7 arsinaa isäntäväelle kuuluvaa sertinkiä ja karkasi. Sertingin möi hän 11,000 ruplasta ja kulutti rahat makeisiin. Puheenjohtaja tahtoi tietää itkevältä tytöltä, minkätähden hän päätti varastaa. Minkätähden hän, kun hän tahtoi sertingillä korvata hänelle tulevan palkan, ei ottanut sertinkiä julkisesti vaan varasti ja sitten vielä möi sen rosvohintaan. "Rikoksentekijätär" kertoi itkusilmissä syyllisyydestään ja lupasi, ettei hän milloinkaan enää tätä tekisi. Saapuvilla ollut sisar kertoi, että heidän isänsä oli kuollut, äitivanhus eleli maaseudulla, yksin hän ei lapsineen voinut tulla toimeen, siinä syy minkätähden hän hankki pikkusisarelleen "hyvän paikan". Tästä lähin tulee hän itse pitämään häntä valvontansa alla, menee hänen puolestaan takuuseen ja tulee pitämään häntä tarkasti silmällä. komitea suostui ja onnellinen tyttö kiirehti muuttamaan pukua liittyäkseen uudelleen kotoisen lieden ääreen.

Toinen juttu. Niinikään palvelijatar anasti isäntäväen tavaroita ja luovutti ne toiselle. Mitään sukulaisia ei hänellä ole Pietarissa, äiti on kuollut ja isä on maaseudulla mennyt toisen kanssa naimisiin. Elämä tuli vaikeaksi nuorelle tytölle, hän rupesi palvelijattareksi ja täällä anasti hän vierasta omaisuutta. Kysymys on mutkallinen, lasta ei voi kenellekään luovuttaa takuuta vastaan, on pakko luovuttaa hänet lastenhoitolaan. Komitea tekee tästä päätöksen ja puheenjohtaja antaa varoituksen rikoksentekijättärelle siitä, mitenkä hänen tulee käyttäytyä lastenhoitolassa.

Ja täten suoritetaan meluisan kaupungin rauhoitetussa paikassa suurta rikoksellisten lasten huoltotyötä.

KERRAN NIINKIN PÄIN

Senaattori Borah, joka joskus koettaa näytellä "oikeamielisen ja intellegtuaalisen valtiomiehen" roolia, kuten porvariradikaalit mainitsevat, on esittänyt kongressille lakiesityksen, jossa suurien rangaistuksien uhalla kielletään paikalliset, valtion ja liittovaltion virkalijat loukkaamasta ykstyisten asukkaiden ja kansalaisten sivilivapauksia, jotka kaikille lain mukaan kuuluvat. Lakiehdotus tarkoittaa estää virkailijoita, että ne eivät saa häiritä kenenkään yksityisen oikeutta tai pyrkimyksiä ehdottaa, suosittaa tai agiteerata muutoksia liittovaltion lakeihin tai liittovaltion perustuslakeihin tai sen lisäyksiin laillisella tavalla. Kymmenen tuhannen dollarin sakkoon ja viiden vuoden linnarangaistukseen voidaan ehdotuksen mukaan tuomita paikalliset tai liittovaltion virkailijat, jotka ilman asianomaista lupakirjaa takavarikoivat tai ottavat haltuunsa kenenkään kirjoja, papereita tai muuta yksityisten omaisuutta, tai muuten loukkaavat, häiritsevät tai sortavat yksityisten ihmisten vapautta tai oikeutta, jonka perustuslaki heille takaa. "Nation"-aikakausjulkaisu tuumailee, että lakiehdotuksen merkitsevin kohta on siinä, että se tekee rikoksellisen virkailijasta, joka ilman laillista lupakirjaa vangitsee yksityisiä ihmisiä. Lehti on sitä mieltä, että tällainen laki sietäisi tulla hyväksytyksi, koska perustuslaillisia oikeuksia on huomattavasti loukattu näinä vuosina. — Tämänlaiset toiveet lienevät kuitenkin unelman arvoisia. Ja vaikkapa lakiehdotus tulisi hyväksytyksikin, niin vain lapsellinen mielikuvitus voi luulla sen kautta työläisen ja kapitalistin pääsevän tasa-arvoiseksi kapitalistisessa järjestelmässä. Ehdotukseen innostuvat vain ne, jotka eivät tunne lakien perustetta ja jotka harmaantuvat siinä harhakäsityksessä, että reformeilla saatetaan kapitalismista se "hyvä" järjestelmä lopultakin.

JUTUN JATKOA

Kun enemmistö ryöstää

Oikeistolaiselle kannalle ei ole mikään niin ominaista kun petos ja luonteettomuus. Näiden ominaisuuksien tieltä saa välstyä kaikki johdonmukaisuus, puhumattakaan sellaisesta kuin totuudesta tai jonkun periaatteen tarmokkaasta noudattamisesta. Missä moraalittomuus ja epärehellisyys voimakkaampana kukoistaa, sieltä me saamme hakea oikeistolaisia, entisiä sosialisteja, jotka ovat pettäneet sosialismin ja luopuneet siitä kurjien juudaksien tavoin, jos he joskus olisivat siihen nähden teeskennelleet lojaalisuutta.

Niinpä kun on kysymys kansanvallasta, he lähettävät Kuusiston Augustin vatkamaan Moseksen rulla 'neuvostojärjestelmän epäkansanvaltaisesta luonteesta' ja puhuvat enemmistön oikeuksista. Mutta kuin enemmistö kääntyy heitä vastaan, kun työväenjoukot luokkataistelutehtävien pakoittamina ajautuvat heistä edelle, jättäen heidät, halveksien heitä, kääntyvät he poliisin puoleen anoen suojelusta 'punaisia radikaaleja' vastaan ja sen avulla koettavat kavaltaa työväen valistuslaitokset, lehdet, kuten nyt Raivaajan talot ja laitokset. Ja kun jossain osastossa enemmistö oikeuttaan käyttäen toimii tahtonsa mukaisesti, niin silloin oikeistolaisten teorijassa kannattama kansanvallan enemmistöperiaate- peruste on taas ryöstämistä.

Seuraava pätkä on Raivaajan Brooklynin kirjeenvaihtajan kirjeestä ja osottaa se ensiksi kuinka toivoton on heidän asemansa ja toiseksi kuinka he suhtautuvat enemmistön tahtoon, kuinka he noudattavat 'periaatteitaan':

'Vanha sananlasku sanoo 'paljon porua ja vähän villoja' ja se pitää paikkansa; se joka enemmän huutaa, se vähemmän tekee. Miksi te työväenluokan jäsenet seuraatte suuriäänisiä johtajia; he ovat petosta ja vilppiä täynnä. Heidän etunsa edistäminen ei hyödytä työväen joukkoliikettä. Siksipä pysykää uskollisina sille puolueelle, jonka puolueen punalipun alla olette kulkeneet. Kulkekaa edelleen ja tuokaa uusia joukkoja mukaan. Mitä suurempi joukko, sitä lähempänä voitto, sillä tieto ja voima on valtaa.

'Brooklynin s. s. osaston jäsenet, jotka jäivät puolueelle uskollisiksi jatkavat edelleen toimintaa, huolimatta siitä, että joukostamme enemmistö kulkee itsenäisten epävarmoja polkuja. Sosialistipuolueen toiminta on kyllä nykyään täällä Brooklynissä vaivalloista, syystä, että ei ole huoneustoa, johon voitaisi kokoontua, kuten entisinä hyvinä aikoina. Itsenäiset eivät tyytyneet siihen, että narrasivat meidän joukkoamme, vaan he ryöstivät myös meidän talomme'.

Valkoiset väärentävät sanomalehtiä

Mikäpä kumma se on jos valkoiset väärentävät uutisia ja panevat liikkeelle kaikenlaisia valheellisia juttuja Neuvosto-Venäjästä, kun ne tekevät sitäkin, että julkaisevat täydellisesti väärennettyjä sanomalehtiä. Saksan kommunistipuolueen äänenkannattaja 'Rote Fahne' kertoo, että venäläiset valkoiset ulkomailla ovat alkaneet painattaa väärennettyjä 'Pravdan' numeroita, joita sitte on levitetty kaikkialle suuressa määrin. Sillä tavalla valmistetaan yleistä mielipidettä Europassa siltä varalta, jos Puola, ja Rumania hyökkää Venäjää vastaan, ja koetetaan yleensä provoseerata mieliä Neuvostovaltaa vastaan. 'Prawda'n väärennetyissä numeroissa painetaan yksinomaan artikkeleita, joiden sanotaan olevan Trotskin ja toisten johtavien bolshevikkien kirjoittamia.

Suomen "Sosialidemokraatin" 'ilmiantohommat

....Tässä kurjassa noskelaislehdessä — jota meidän Raivaajamme koplakunta kaikessa seuraa ja jolta se saa päänsilitystä — olleen erääu Ruotsin kirjeen johdosta pyytää muudan siellä oleva pakolainen, joka ei ole koskaan ollut johtohenkilöiden kirjoissa, huomauttaa, että valitettavasti on kyllä totta, että monet suomalaiset pakolaiset Ruotsissa ovat puilla paljailla, mutta totta ei ole, että Suomi-Komitean jäsenet istuisivat erikoisen hienoissa paikoissa ja tavakseen ajaisivat autolla. Mainitun komiten jäsenet näet eivät saa mitään korvausta toimestaan, ja mitä tulee esim. komitean puheenjohtajaan, pormestari Lindhageniin, ei hän käytä edes raitiovaunua, vaikka asuukin kaukana etukaupungista, vaan ajaa raastupaan raitiotiemaksujen korotuksen jälkeen polkupyörällä. Mutta jos joku suomalainen 'pakolainen' on Tukholmassa istunut hienoissa paikoissa, ajellut autolla ja herättänyt julkista pahennusta, niin teki sitä Tannerien tänne lähettämä provokaattori, Suomen Sosialidemokraatin kirjeenvaihtaja Aleks Halonen. Niin että eiköhän Suomen Sosialidemokraatti jälleen hutkaissut omaan nilkkaansa, joskin se samalla suuresti vaaransi kaikkien pakolaisten asemaa Ruotsissa, teko, joka ei liene vähimmän siivoton tämän ilmiantajalehden rikollisista puuhista.

Taiteen marttyyri

Kukapa kuolevainen ei tuntisi syvää sympaatiaa sellaista sankariuutta kohtaan kuin tässä kerrotaan. Asia on seuraava: Muuan näyttelijätär, joka taidemaailmassa tunnetaan nimeltä Ruth Gordon, teki — kuten uutinen kertoo — äskettäin sen surullisen havainnon, että hänen säärensä olivat kokonaan vanhanaikaiset. Ne olivat nimittäin liian väärät lyhyille hameille. Ei käy laatuun olla väärässäärinen esiintyessään lavalla polviin asti ulottuvissa hameissa. Mutta hän keksi keinon. Hän antoi vähän ennen joulua murtaa jalkansa poikki ja kasvattaa ne taas kiinni esteettisemmän muotoisiksi kuin ennen. Leikkaus onnistui, potilas tointuu nopeasti ja toivoo pian taas pääsevänsä jaloilleen — kauniimmille kuin ennen.

Jos pitkät hameet taas tulevat muotiin, on hän turhanpäiten alistunut kärsimyksiin ja kustannuksiin. Mutta mitäpä ei ihminen uhraisi taiteen vuoksi!

"Halutaan ostaa korva"

Tällainen huomioteherättävä otsake oli joku aika sitten nähtävänä suuren ilmoituksen yläpuolella muutamissa amerikkalaisissa lehdissä. Eräällä pohjattoman rikkaalla, nuorella amerikkalaisella Frank Cusadella oli ainoastaan yksi korva. Lääkärit olivat selittäneet, että jos hän vain voisi saada toisen korvan, niin se kyllä saataisiin kasvamaan kiinni päähän. Hän sai ilmoituksiinsa suunnattoman määrän vastauksia henkilöiltä, jotka olivat halukkaita myymään korvansa. Alin maksuvaatimus oli 400, ylin 30,000 dollaria. Rikas amerikkalainen sai siis vain valita, mikä korva paraiten sopi pariksi hänen omalleen.

S. S. JÄRJESTÖ

S. S. J. toimeenpanemien Astorian agitaattorikurssien oppilaiden lausunto

Usealla paikkakunnalla toverien keskuudessa on ollut epäilystä siitä, vastaavatko kurssit tarkoitustaan. On epäilty opetuksen jäävän vähäarvoiseksi opettajavoimien puutteen takia. Arveltiimpa kurssien kokonaan epäonnistuvankin. Tämän johdosta kurssien toverikunta ,valitsemansa komitean kautta haluaa lausua seuraavaa:

Ensinnäkin, mitä tulee kurssien osanottoon, onnistuivat ne siinä suhteessa kokolailla hyvin. Vaikka ilmottautuminen kursseille ennen niiden alkamista olikin laimeaa, niin kuitenkin kurssien alkamispäivänä ilmottautui eri paikkakunnilta seuraava määrä oppilaita: Leadville, Colo. yksi; San Francisco, Cal. yksi; Portland, Ore. yksi; Aberdeen, Wash. yksi; Swenson, Ore. yksi ja Astoria, Ore. kuusitoista, yhteensä 21. Muutamia päiviä myöhemmin saapui lisää; Aberdeenistä, Wash. yksi Canadasta yksi ja Astoriasta kolme, ollen toverikunnan jäsenmäärä 26, niistä naisia seitsemän. Opettajina kursseilla toimivat toverit Elis Sulkanen, Astoriasta ja Yrjö Halonen, Superiosta Wis. sekä parilla tunnilla ennen Halosen saapumista Wm. N. Reivo, Astoriasta. Kurssien kestäessä poistui ainoastaan kolme toveria, yksi sentähden, kun matkusti Suomeen ja kaksi taloudellisten seikkain pakoittamana. Toverikunnan keskuudessa vallitsi hilpeä mieliala koko kurssien ajan. Toverikunnan päätöksen perusteella pidettiin kurssit sulettuina yleisöltä kaikilla muilla oppitunneilla, paitsi luento- ja keskustelutunneilla. Ensi päivästä alkaen yleisö seurasi luentoja ja innostus kasvoi yleisössä päivä päivältä, niin että kurssien loppupuolella oli kokoushuone täpösen täynnä uteliasta yleisöä. Huomattavimpana osana yleisössä olivat täkäläiset i. w. w:läiset. Astorialaiset oikeistolaiset sen sijaan pysyttelivät visusti poissa kurssien yhteydestä.

Mitä taasen tulee opettajiin ja opetuspuoleen yleensä, annamme siitä yksimielisen tunnustuksen. Toveri Sulkasen laajat yhteiskunnalliset tiedot ja taito selittää asiat kansantajuisesti, selväpiirteisellä ja pirteällä tavalla, tekee kuulijoihin hyvän vaikutuksen. Hänenlaisia luennoitsijoita on vähän. Samoin Halonen käsittelee aineensa taitavasti ja selväpiirteisesti, tuntien tämänpäiväiset olot ja menettelytavat kuin viisi sormeaan. Ainoa vika, mikä oli näillä kursseilla, oli se, että ne olivat liian lyhytaikaiset. Tästä huolimatta kuitenkin niillä voitiin luoda vankka pohja, minkä päälle kukin oppilas voi itsekasvatuksen avulla hankkia laajan tietomäärän, kunhan vaan käyttää kirjallisuutta hyväkseen ja käytännöllisesti harjoittelee taipumuksiaan.

Hyvin suotavaa olisi, että tällaisille kursseille annettaisiin enemmän huomiota ja koottaisiin varoja tarkoitusta varten, että yhä useamman paikkakunnan työläiset saisivat tilaisuuden käyttää kursseja hyväkseen.

S. S. järjestön toimeenpaneva komitea on ottanut yhden tärkeän askeleen tällä alalla ja siitä lausummo toimeenpanevalle komitealle kiitoksemme. Työnne tuottaa hedelmän. Painakaa päälle vaan!

Luentokurssien toverikunnan valitsema komitea.

VENÄJÄLTÄ

Valistusjunat ja -laivat

Siitä lokakuun päivästä alkaen, jolloin köyhälistö oli kukistanut Kerenskin puoliveriset vallankumoukselliset, alkoivat bolshevikit miettiä keinoja, millä yhdistää Venäjän suunnaton maaseutu vallankumouksen sydämen Pietarin ja Moskovan kanssa. Oli levitettävä sanomia neuvostovallan voitosta ja tarkoituksista Venäjän maan ääriin.

Maakunnissa nukuttiin. Ne oli herätettävä, paikalliset neuvostoelimet oli yhdistettävä keskuksen kanssa ja valvottava niiden toimintaa. Neuvostoja oli perustettava, suurisuuntaista valistustyötä oli harjoitettava. Maakunnat kaipasivat kirjallisuutta ja niille oli tehtävä selvää neuvostohallituksen käskyistä. Ja niinpä järjestettiin näitä moninaisia tarkoituksia varten puolitoista vuotta sitten ensimmäinen valistus- ja opastusjuna ynnä ensimmäinen valistus- ja opastusjuna ynnä ensimmäinen laiva. Sillä valistusta on Venäjällä levitettävä sekä "maalla että merellä".

Valistusjuna tai- laiva muodostaa eheän kokonaisuuden. Se on liikkuva yleinen neuvostovirasto. Se on kokoonpanoltaan yhtä monipuoliseen kuin neuvoston toimeenpaneva komitea. Tätä liikkuvaa kaupunkia kutsui eräs toveri sattuvasti kyllä "toimeenpanevaksi komiteaksi rautatievaunussa." Eivätkä ne niin erilaisia olekaan. Tämän huomaa selvästi, jos lähemmin tarkastaa valistusjunan tai- laivan eri osastoja. Kuvailemme niitä tässä mahdollisimman lyhyesti.

Valistusjunan pääosasto, valtiollinen osasto, jakaantuu: a) neuvojaosastoon, johon kuuluu kaikkien kansankomisariaatin osastojen ynnä puolueen keskuskomitean edustaja, b) valistus- ja opetusneuvostoon, jonka muodostavat valistuspuhujat ja opettajat. Tämä jaosto suorittaa uranuurtajan tehtäviä, valvoo maakuntien neuvostoja ja puolue-elimiä ja harjoittaa agitatsionia väestön keskuudessa. Sen työtä johtaa valtiollinen komissaari.

Valitusten vastaanottotoimisto kuuluu myös tärkeimpiin elimiin. Siellä voi väestö esittää valituksensa, jotka koskevat joko paikkakunnan valtiovirastoja tai yksityisiä viranomaisia. Tämän jaoston etunenässä on tavallisesti oikeusasiainkomissariaatin edustaja valtiollisen komissaarin johdolla.

Tiedonantojaosto avustaa etupäässä valtiollisen osaston valistustyötä, huolehtii kullakin seudulla esitettävästä ohjelmasta, merkitsee muistiin valtiollisen osaston ynnä sen apuosastojen toimintaa koskevat tiedot ja kokoo erilaisia tietoja. Se on läheisessä yhteistyössä valtiollisen osaston kanssa.

"Rostaksi" kutsuttu jaosto huolehtii kaikenlaisista painatus-, ja toimitus ja tiedotustyöstä, julkaisee sanomalehtiä, lentokirjasia, julistuksia j. n. e. ollen yhteydessä junan radiosaseman kanssa. Sen johtajana on "Rostan" valtuuttama edustaja, (toimittaja). Sen tehtäviin kuuluu edelleen paikallisten sanomalehtien opastaminen. Valtiollisen työn tekijänä kuuluu "Rosta" valtiolliseen osastoon.

Muita osastoja ovat: kinematokraafiosasto, kirjasto, näyttelyosasto, laskelman- ja valvontaosasto, junapäällystö, ynnä taloudellinen ja teknillinen osasto.

Kaikki nämä osastot on sijoitettu 16—18 tavara- ja matkustajavaunuun. Kaikki junat ovat järjestetyt saman suunnitelman mukaan. Junan eri osastot ovat puhelimella yhdistetyt toisiinsa. Junan puhelin voidaan myöskin yhdistää paikalliseen puhelinverkkoon.

Jokaisessa junassa on radioasema (vastaanottoasema), joka junan liikkuessakin vastaanottaa ilmoituksia Moskovasta, Lyonista, Nauenista ja muista maailmankolkista. Vaunut ovat toistensa yhteydessä käytävän kautta, joten työ voi keskeytymättä jatkua junan liikkeelläkin ollessa.

Junan mukana seuraa 15—18 valtiollisen työn tekijää ynnä sen lisäksi 80—85 teknillistä apulaista valtiollista osastoa ja kaikkia sen apuosastoja varten. Laivalla voi olla 175—180 teknillistä apulaista.

Junien seinillä on taiteellisia maalauksia ja tunnuslauseita.

Seuraavassa muutamia valistusjunien ja- laivojen toimintaa kuvaavia numeroita toimintakaudelta 1918—1920:

"Lokakuun vallankumous" niminen juna on tehnyt 12 retkeä, "toveri Leninin juna" kolme, "punainen kasakka" yhden, "Kaukaasian neuvostovalta" yhden, "Punainen Itä" yhden ja "punainen tähti" kaksi retkeä. Yhteensä on siis tehty 20 matkaa.

On retkeilty kuvernementissa ja pysähdytty 775 asemalla. Näin on tultu käyneeksi 96 kuvernamentin pääkaupungissa, 189 piirikaupungissa, 468 kyläsä ja 14 tehdaspaikassa. Asemilla on viivytty yhteensä 659 päivää, joiden kuluessa on pidetty 1891 kokousta 2,752,000 kansalaiselle. Esitelmiä on pidetty 1008 ja kuulijoita on ollut 25,000. Paikallisen työn edistämiseksi on pidettyjen kokousten luku nousee 1334; 3543 neuvostoa ja puoluejärjestöä on tarkastettu; on ollut läsnä 2,216,000 kansalaista. Valituksia on vastaanotettu kokonaista 14,548 kpl.

Maanviljelys- ja sairashoitonäyttelyssä, samoinkuin "Punaisessa Idässä" olleessa äitiys- ja lastensuojelus näyttelyssä on käynyt 34,000 katsojaa.

Junan mukana seuranneesta kirjapainosta on lähtenyt 1,641,400 sanomalehteä ja 1428,000 lentokirjasta. Sekä Venäjän-, että muunkielistä kirjallisuutta on myyty 11,659,335 ruplan arvosta. — Russische Rundschau.

HIILIALUEET.

Tutkimukset Tsheljabinskin kivihiilialueella osoittavat hiiltä sisältävän ainakin 60 vuodeksi vaikka hiiltä kaivettaisiin 200 miljoonaa puutaa vuosittain.

PAPERIN VALMISTUS URAALILLA.

Syyskuun ajalla valmistettiin Uralin paperitehtaissa 11,000, Lokakuussa 13,000 ja marraskuussa 21,000 puutaa paperia.